

DECIZIA NR. 47 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată cu adresa nr.X de către Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de **SC X SRL**, cu sediul în X, județul Hunedoara, împotriva **Deciziei de impunere nr.X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală**, încheiată de către Activitatea de inspecție fiscală și care vizează suma totală de **Xlei reprezentând:**

- **Xlei - taxă pe valoarea adăugată**
- **Xlei - majorări de întârziere**

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 și art.209 alin.1 lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, agentul economic solicită anularea parțială a deciziei de impunere, arătând următoarele:

La stabilirea cifrei de afaceri pentru anul X, nu s-a ținut cont de retururile de marfă, acestea fiind evidențiate numai pentru veniturile impozabile realizate în anul X.

La stabilirea plafonului de 35.000 euro, nu s-a ținut cont de modificările aduse HG nr.1579/2007: „... pentru anii următori, cursul de schimb valutar utilizat pentru calculul plafonului prevăzut la art.152 alin.1, este cursul comunicat de BNR la începutul fiecărui an

calendaristic, respectiv pentru anul X, cursul la începutul anului a fost cel din ZX de X lei/euro, plafonul fiind de X lei”.

De asemenea, nu s-a acordat dreptul de deducere prevăzut la art.148 lit.a din Codul fiscal, coroborat cu punctul 53 alin.2 și alin.3 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Concluzionând, agentul economic susține că a avut cifra de afaceri în anul X de X lei, întrucât cifra de afaceri prezentată de X lei în situațiile financiare, trebuie ajustată cu suma de X lei, sumă ce reprezintă returnări de mărfuri așa cum rezultă din anexa la prezenta contestație, iar înregistrarea din oficiu a societății în scop de TVA este eronată.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală, au consemnat următoarele:

Perioada verificată X.

La data de X, societatea este înregistrată în scopuri de TVA, potrivit certificatului de înregistrare în scopuri de TVA seria B nr. X.

Din verificarea efectuată, organele de inspecție au constatat că la data de X, societatea a realizat o cifră de afaceri de X lei, așa cum rezultă din veniturile obținute și înregistrate în anul X și în bilanța de verificare încheiată la această dată, depășind în acest caz plafonul cifrei de afaceri de 35.000 euro.

În conformitate cu prevederile art.152 alin.1, alin.2 și alin.6, art.156¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu punctul 62 alin.2 din Normele metodologice, organele de inspecție fiscală au determinat pe baza documentelor primare înregistrate în evidența contabilă și a veniturilor realizate pe perioada X, o TVA suplimentară în suma de X lei.

S-a constatat că în luna X, unitatea a înregistrat în evidența contabilă cu nota contabila nr.X, suma de X lei reprezentând returnări de marfă de la clienți, pentru care inițial s-a emis bon fiscal din casa de marcat, iar ulterior mărfurile în cauză au fost vândute, pentru care s-au emis noi bonuri fiscale, și ca atare veniturile au fost influențate cu suma respectivă.

Astfel, la X, unitatea a înregistrat venituri în sumă de X lei, conform bilanțului de verificare încheiată la finele lunii X.

La X, cu nota contabilă nr.X, unitatea a înregistrat returnuri de mărfuri de la clienți în sumă de X lei, sumă cu care au fost influențate veniturile lunii X, astfel că potrivit bilanțului de verificare, SC X SRL a înregistrat venituri în lună de X lei și cumulativ pe perioada X - X, venituri totale în sumă de X lei.

Totodată la X, SC X SRL a înregistrat cu nota contabilă nr.X, inventarul aferent mărfurilor în stoc, respectiv mărfuri în sumă de X lei cu TVA (19%) aferentă dedusă în sumă de X lei și mărfuri în sumă de X lei cu TVA (9%) aferentă dedusă în sumă de X lei.

Având în vedere prevederile pct.61 alin.4 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare și având în vedere faptul că SC X SRL X, este înregistrată în scopuri de TVA începând cu data de X, se poate face ajustarea taxei deductibile a bunurilor aflate în stoc numai în luna X

Din cele prezentate rezultă că la data de X, potrivit bilanțului de verificare, SC X SRL X a înregistrat venituri totale în sumă de X lei, iar pe perioada X, în sumă de X lei.

Față de cele prezentate mai sus, în timpul inspecției fiscale a fost determinată suplimentar TVA de plată în valoare de X lei și majorări de întârziere în sumă de X lei.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de inspecție fiscală și actele normative invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

SC X SRL, are sediul în X, județul Hunedoara, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Hunedoara sub nr.X, cod unic de înregistrare RO X reprezentată legal prin doamna X, în calitate de administrator.

Perioada supusă verificării: X - X.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de X lei, cauza supusă soluționării este de a stabili dacă agentul

economic datorează bugetului de stat obligațiile de plată stabilite suplimentar în sarcina sa, în condițiile în care contribuabilul a depășit plafonul de scutire prevăzut de art.152 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pentru scutirea de TVA, fără a solicita în termenul legal prevăzut de lege, înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

In urma verificărilor efectuate, organul de inspecție fiscală a constatat că potrivit evidențelor prezentate de către contribuabil, acesta a depășit plafonul de scutire de TVA de 35.000 euro, prevăzut de art.152 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, acesta solicitând înregistrarea ca plătitor de TVA în afara termenului legal de 10 zile de la constatarea depășirii plafonului, respectiv la data de X.

Urmare a constatării depășirii plafonului de scutire de TVA, organul de inspecție fiscală a reținut că petentul trebuia să solicite înregistrarea ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată începând cu X.

In drept, prevederile art.152 alin.(1) și (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici privind taxa pe valoarea adăugată (în vigoare la data depășirii plafonului de scutire de către contribuabil), precizează că:

“(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art.126 alin.(1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art.143 alin.(2) lit.b). [...].

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art.153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului.

Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării

*în scopuri de TVA, conform art.153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, **organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art.153**".*

Potrivit prevederilor legale citate mai sus și având în vedere faptul că petenta a depășit plafonul de scutire de taxă pe valoarea adăugată, acesta avea obligația legală de a solicita înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii, respectiv prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost depășit, situație în care aceasta ar fi devenit plătitoare de TVA **începând cu data de X**, obligație legală care nu a fost respectată de către contribuabil.

Organul de inspecție fiscală constatând că petentul nu a dus la îndeplinire obligațiile rezultate din prevederile legale privind înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, a procedat la aplicarea prevederilor pct.62 alin.(2) lit.b) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, pentru aplicarea art.152 alin.(6) din Lege, respectiv la calcularea taxei pe valoarea adăugată pe care petenta o datorează bugetului de stat pentru **perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale**, respectiv pentru perioada X, au calculat asupra veniturilor realizate în această perioadă, o taxă pe valoarea adăugată colectată în sumă de Xlei.

Aceste constatări ale organului de inspecție fiscală menționate în Raportul de inspecție fiscală nr.X, au stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X, prin care au fost stabilite în sarcina petentului obligații suplimentare de plată în sumă de **X lei reprezentând:**

- **Xlei - taxă pe valoarea adăugată**
- **Xlei - majorări de întârziere.**

Prin contestația formulată, petenta invocă faptul că, organele fiscale la stabilirea plafonului de 35.000 euro, nu au ținut cont de modificările aduse de HG nr.1579/2007, petenta considerând că pentru anul X cursul la începutul anului a fost cel din X, respectiv de X lei/euro, plafonul fiind de X.

Față de cele invocate de contribuabilul, se reține că, organul de inspecție fiscală a procedat în conformitate cu prevederile pct.61 alin.(1) din Normele metodologice de aplicarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, referitoare la aplicarea art.152 alin.(1) din Lege, unde se stipulează că:

“61. (1) Cursul de schimb valutar prevăzut la art.152 alin.(1) din Codul fiscal este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării.”

Hotărârea Guvernului nr.1579 din 19 decembrie 2007 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, prevede:

37. Punctul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

“61. (1) Cursul de schimb valutar prevăzut la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării.”

Făcând aplicațiunea prevederilor legale citate mai-sus, plafonul de scutire de 35.000 euro are un echivalent în lei în sumă de X lei.

Astfel, indiferent de cifra de afaceri declarată la organele fiscale în sumă de X lei sau cea considerată a fi realizată de X lei, ținând cont de ajustarea cu returul de marfă, agentul economic a depășit plafonul de scutire de taxă pe valoarea adăugată de 35.000 euro, echivalent în lei în sumă de X lei, acesta avea obligația legală de a solicita înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii.

Referitor la solicitarea petentei să-i fie acordat dreptul la ajustarea TVA deductibilă pentru bunurile aflate în stoc la momentul trecerii la regimul normal de taxă, se reține că acest aspect este reglementat de prevederilor pct.61 alin.(4) din Normele metodologice de aplicarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea guvernului nr.44/2004, pentru aplicarea art.152 alin.(3) alin.(7) și alin.(9) din Lege, unde se arată că:

“(4) În sensul art.152 alin. (3), (7) și (9) coroborat cu condițiile prevăzute la art.145 - 149 din Codul fiscal, persoana impozabilă are dreptul/obligația la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate în momentul trecerii la regimul normal de taxare;...”

În raport de aceste prevederi legale, **se reține că la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată X**, contribuabilul are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă unor achiziții constând în bunuri de natura stocurilor care se află în stoc la momentul trecerii la regimul normal de taxare, deducere care se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA și în urma analizei îndeplinirii condițiilor de exercitare a dreptului de deducere stipulate de prevederile legale.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia, organele de inspecție fiscală au restrâns în mod nelegal acest drept, se reține faptul că, verificarea taxei pe valoarea adăugată a cuprins perioada X - X.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de Xlei aferente taxei pe valoarea adăugată de plată în sumă de Xlei, stabilite în sarcina petentei prin decizia de impunere, se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*.

Se reține că, agentul economic nu aduce niciun fel de argumente privind cuantumul majorărilor de întârziere, data de la care au fost calculate majorările de întârziere, baza de calcul a acestora, numărul de zile de întârziere și cota aplicată.

Având în vedere cele arătate mai sus și în temeiul prevederilor art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea contestației formulată de **SC X SRL din X**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nrX, referitoare la suma de **Xlei reprezentând:**

- **Xlei - taxă pe valoarea adăugată**
- **Xlei - majorări de întârziere.**

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Coordonator